

РЕШЕНИЕ

№ 18974

гр. София, 18.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА

при участието на секретаря С.О.

като разгледа докладваното от МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА Гражданско дело № 20221110121673 по описа за 2022 година

Ищецът ФИРМА, е предявил срещу ответника Н. Х. К., по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК, установителни искиове с правно основание с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ, вр. чл. 9 от ЗПК и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от **2716,73 лева**, представляваща предсрочно изискуема главница по Договор за издаване на кредитна карта на физически лица от 25.07.2014 г., **ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба в съда 01.02.2021 г. до окончателно изплащане на вземането**, сумата от **574,40 лева**, представляваща възнаградителна лихва върху главницата дължима за периода 30.11.2016 г. до 04.10.2020 г., сумата от **333,43 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 30.11.2016 г. до 12.03.2020 г., сумата от **45 лева** такса за периода от 30.11.2016 г. до 19.01.2021 г. и сумата от **137 лева** такса за периода от 30.11.2016 г. до 19.01.2021 г., **за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 20.02.2021 г. по ч .гр. дело № 6011/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 178 състав.**

Ищецът твърди, че между него и ответника бил сключен Договор за кредитна карта на физически лица от 25.07.2014 г., по силата на който ответникът е използвал банков кредит в размер на 3043,70 лева. От 30.11.2016 г. ответникът преустановил плащания по картата, поради което и след неизпълнение на задължението да плати две минимални месечни вноски по извлечението от 30.11.2016 г. и 30.12.2016 г. на основание чл. 20.2. от ОУ банката упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем с уведомяване на длъжника на 04.10.2020 г. Претендира лихва и такси за блокиране на картата от 15 лева, такса за администриране на просрочен кредит в размер на 30 лева, 137 лева – разноски по уведомяването за периода от 30.11.2016 г. до 19.01.2021 г. за връчване на уведомление за

обявяване на предсрочна изискуемост и справки за адрес и нотариална покана. При тези твърдения, моли съда да уважи предявените искове. **Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК.**

В срока за писмен отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника чрез адв. С. Т., с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Оспорва, че лимитът по кредитната карта е отпуснат и кредитната карта е издадена и предадена на ответника заедно с ПИН. Излага, че не е отправял искане за издаване на кредитна карта. Оспорва, че представените ОУ са приложимите към договора. Възразява за изтекла погасителна давност за вземанията. Оспорва извлечението от счетоводни книги. Твърди, че банката е завела друго дело със същия предмет. Излага подробно доводи относно началото на погасителната давност по револвиращия кредит. Възразява, че клаузите на договора са неравноправни, тъй като не са индивидуално договорени. Възразява за шрифта на договора. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени. **Претендира разноски по чл. 38 от ЗАдв. Представя списък по чл. 80 от ГПК.**

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Ищецът в производството ФИРМА е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ – извлечение от счетоводни книги на банката по кредитна сделка № 4397745 за Договор за кредитна карта **VISA Classic** с № ..., по реда на чл. 417 ГПК от 01.02.2021 г. срещу Н. Х. К., по което е образувано ч. гр. дело № 6011/2021 г. на СРС, II ГО, 178 състав и на 20.02.2021 г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, с предмет описаните вземания за посочените от съда периоди и възникнали на описаните основания, ведно със законна лихва от 01.02.2021 г. до изплащане на вземането.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника съгласно удостоверение-справка по чл. 418, ал. 5 от ГПК на ЧСИ Стоян Якимов и в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, длъжникът е подал мотивирано възражение, поради което на ищеца са дадени указания да предяви установителни искове с предмет вземанията, за които в негова полза е издадена заповедта за изпълнение на парично задължение по посоченото дело, които са процесуално допустими.

Предявени за разглеждане по реда на чл. 422 от ГПК са обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, по които в тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника е възникнало валидно правоотношение по договор за кредит с твърдяното съдържание, по силата на който е предоставил на ответника кредит чрез използване на кредитна карта; че ответникът е усвоил кредита в размера, посочен в исковата молба; размера на уговорената между страните възнаградителна лихва; че е настъпила предсрочната изискуемост на кредита – неизпълнение на задълженията от страна на кредитополучателя и надлежно обявена предсрочна изискуемост; че длъжникът е изпаднал в забава, размера на обезщетението за забава, както и основаниято, на което са възникнали

вземанията за такси.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

В настоящия случай от представените и приети в исковото и заповедното производство писмени доказателства, автентичността на които не е оборена в процеса – заявление-договор за предоставяне на кредитна карта, подписано от Н. К. (л. 9 от заповедното производство, л. 10-11 от исковото производство), без посочена сума, както и от подписаните на 03.07.2014 г. от Н. К. Общи условия на ФИРМА за издаване и използване на кредитни карти Visa и American Express (лист 15 от заповедното производство), не се установява по начин, покриващ стандарта на чл. 154 от ГПК – без съмнение, че между страните е постигнато съгласие и е сключен Договор за кредитна карта **VISA Classic с № ...**, по силата на който ищецът в качеството си на кредитор да е отпуснал на ответника в качеството му на кредитополучател кредит под формата на предоставен по банкова кредитна карта, която е предадена на ответника, **кредитен лимит в размер на 3000 лева**. От заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза, която е оспорена в срока по чл. 200, ал. 3 от ГПК от процесуалния представител на ответника с възражение, че същата е изготвена единствено въз основа на записи в счетоводството на банката, без да са представени първични документи, установяващи верността на записите, не се доказва, че кредитният лимит е усвоен от ответника чрез безкасови плащания и теглене на пари в брой. Оспореното заключение, макар и обективно и безпристрастно, е изготвено единствено въз основа на извлеченията от движението по кредитна карта ..., осчетоводени при ответника, които имат характер на вписвания в счетоводните книги на ищеца по чл. 182 от ГПК, като както на вещото лице, така и по делото не са представени първичните счетоводни документи – разписки за теглене или други платежни нареждания, послужили за изготвяне на записите.

Счетоводните вписвания на банките не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила на официални удостоверителни документи. Установената в чл. 60, ал. 2 от ЗКрИ възможност когато кредитът или отделни вноски от него не бъдат издължени на договорените дати за плащане, както и в случаите, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита, банката да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК въз основа на извлечение от счетоводните си книги, се отнася само за заповедното производство. При постъпило възражение срещу заповедта, банката-ищец по иска по чл. 422 от ГПК носи доказателствената тежест да установи по безспорен начин своето вземане, като в това производство извлечението от счетоводните книги не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила (така **Решение № 10 от 19.07.2016 г. по т. д. № 3386/2014 г. на I ТО на ВКС**).

Съгласно чл. 182 от ГПК вписванията в счетоводните книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на **другите обстоятелства по делото**, като те могат да служат като доказателство на лицето или организацията, които са водили книгите. В случая

обаче липсват други доказателства потвърждаващи извършените от банката счетоводни записвания, в това число по предоставяне на кредитната карта на ответника. В тази връзка следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 56 от Закона за платежните услуги и платежните системи (отм.) в редакцията към датата на отбелязване на транзакциите, според който когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал изпълнението на платежна операция или че е налице неточно изпълнена платежна операция, доставчикът на платежната услуга носи доказателствената тежест при установяване автентичността на платежната операция, нейното точно регистриране, осчетоводяването, както и за това, че операцията не е засегната от техническа повреда или друг недостатък. Когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал платежна операция, регистрираното от доставчика на платежни услуги използване на платежен инструмент не е достатъчно доказателство, че платежната операция е била разрешена от платеца или че платецът е действал чрез измама, или че умишлено или при груба небрежност не е изпълнил някое от задълженията си по чл. 53 от закона.

С оглед на това при извършено от ответника - получател на кредитната карта оспорване на факта на получаване на банковата карта и извършване на осчетоводените при банката транзакции в доказателствена тежест на банката е да установи, че плащането на сумите е извършено въз основа на платежни нареждания, изходящи от получателя на картата (така **Решение № 10 от 19.07.2016 г. по т. д. № 3386/2014 г. на I ТО на ВКС, както и Решение № 50178 от 13.10.2022 г., по гр. дело № 3410/2021 г. на III ГО на ВКС**).

Тъй като в конкретния случай такова доказване не е проведено, предявените по реда на чл. чл. 422, ал. 1 от ГПК искиове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора, на адвоката на ответната страна, на основание чл. 78, ал. 3 във вр. с чл. 38 от ЗАдв., се дължат разноски в исковото производство. Процесуалният представител на ответника адв. С. Л. Т. е заявил претенция за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв. за исковото производство, която претенция е основателна за сумата от 907,20 лева, определена по т. 2 от релевантната редакция на Наредба № 1/9.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с поред материалния интерес.

Искането за присъждане на разноски, заявено с възражението по чл. 414 от ГПК, обаче, е неоснователно. Подаването на възражение в срока по чл. 414 от ГПК е основание за започване на исков процес. По възражението заповедният съд не дължи произнасяне, а указания до молителя за предявяване на иска по чл. 422 от ГПК. То няма самостоятелен характер и е само формалната предпоставка за прерастване на заповедното производство в състезателно и двустранно, а не е израз на материалноправната защита на длъжника. При условие, че се е развило производство по иск, предявен по реда на чл. 422 от ГПК с предмет установяване на вземането по заповедта за изпълнение на парично задължение, срещу която длъжникът е възразил, разноски за подаване на възражение не се дължат. Възражението е

само предпоставка за предявяване на материалното право на кредитора по исков път, в което исково производство длъжникът следва да изчерпи възраженията си за неоснователност на иска. Законът изрично освобождава длъжника от задължението да мотивира възражението си, поради което и доколкото защитата му в исковото производство по реда на чл. 422 ГПК би била аналогична, няма основание да бъде възмездяван двукратно за едно и също нещо (Така **Определение № 45 от 23.01.2019 г. по ч.т.д. № 3074/2018 г. на I ТО на ВКС**).

Ето защо на адвоката на ответника в исковото производство, на основание чл. 78, ал. 4 от ГПК, следва да бъдат присъдени единствено разноси в производството в размер на **907,20 лева**.

Мотивиран от горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422 от ГПК от ищеца **ФИРМА**, със седалище и адрес на управление в ..., срещу ответника **Н. Х. К., ЕГН *******, с адрес в ..., искове с правно основание с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ, вр. чл. 9 от ЗПК и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от **2716,73 лева**, представляваща предсрочно изискуема главница по Договор за издаване на кредитна карта на физически лица от 25.07.2014 г., **ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба в съда 01.02.2021 г. до окончателно изплащане на вземането**, сумата от **574,40 лева**, представляваща възнаградителна лихва върху главницата дължима за периода 30.11.2016 г. до 04.10.2020 г., сумата от **333,43 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 30.11.2016 г. до 12.03.2020 г., сумата от **45 лева** такса за периода от 30.11.2016 г. до 19.01.2021 г. и сумата от **137 лева** такса за периода от 30.11.2016 г. до 19.01.2021 г., **за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 20.02.2021 г. по ч .гр. дело № 6011/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 178 състав**.

ОСЪЖДА ФИРМА, със седалище и адрес на управление в ..., да заплати на адвокат **С. Л. Т.**, личен номер ..., с адрес в ..., на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв., сумата в размер на **907,20 лева** - адвокатско възнаграждение в производството пред тази инстанция.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____